

ПРЕС КЛИПИНГ

25. јул 2016.

НАСЛОВИ

У тоалет само уз шефову дозволу! (стр.2)

Деца доносе пензију (стр.3)

Министарство: Закон за равноправност погребника (стр.5)

Данас: Инспекција добила 2 аутомобила од Јуре (стр.5)

Економија на добром путу, али је за славље рано (стр.7)

Не иди у тоалет, издржи врућинчину, не треба ти плата... (стр.8)

У тоалет само уз шефову дозволу!

Аутор: Ј. Ж. Скендерија

Послодавци све чешће угрожавају права запослених. Услови рада често потпуно недостојни човека

НОШЕЊЕ пелена у току радног времена како не би изгубили који минут за машином, рад на државни празник без увећане дневнице, забрана синдикалног организовања, само су неке од "мера" које инострани послодавци спроводе над нашим радницима. И најновија, прошлонеделна вест да су због нестанка више стотина килограма пилећег меса запослени у фабрици у Бачкој Паланци подвргнути полиграфском испитивању!

Дејан Ковачевић, помоћник директора Инспектората за рад, поводом овог случаја каже:

- Запослени нису дужни да се подвргавају оваквом тестирању и због одбијања не би смели да трпе штетне последице.

Злата Зец, извршни секретар у УГС "Независност", каже за "Новости" да постоје фабрике у којима су врата погона закључана и када радник хоће у тоалет мора да зове да му се откључа:

- То је потпуно недостојно човека, уместо радника тако добијамо робље. Постоје и фирме у којима на капијама висе фотографије оних који не смеју да уђу.

Одсеку инспекције рада у Врању су у 2016. години поднете четири анонимне пријаве запослених у "Геоксу". Три су се односиле на неисплаћено увећање зараде за прековремени рад, а једна на неодговарајуће услове радне околине.

Инспектори рада су овде установили да су радници, осим радних субота, имали и сате прековременог рада.

- Сваки радни дан остајали су по 15 минута дуже, радили су од 7.00 до 15.15 - објашњава Ковачевић. - Послодавац је после тога запосленима исплатио увећану зараду за прековремени рад у складу са Законом о раду, а на основу донете одлуке о прерасподели радног времена, за свакодневних 15 минута дужег рада запослени су добили по два слободна радна дана.

Јулским надзором поново је утврђено да се у "Геоксу" ради прековремено, али да су сада за то добили увећану зараду. Послодавцу је, међутим, указано да на недељном нивоу то не може да траје дуже од осам часова, јер је инспекцијским надзором утврђено да је у последњој недељи маја организован рад тако да су сви радили од 7.00 до 16.00, односно сат дуже од пуног радног времена, а и последњу суботу у мају су радили прековремено. Радници у овој фабрици су се, тврде у Инспекцији рада, жалили и на услове радне околине, односно на повишену температуру у производном погону.

- Инспекторат за рад од 2010. редовно контролише на захтев запослених и представника синдиката "Јура корпорацију" - каже Ковачевић. - Надзори су не само у седишту послодавца, већ и у свим производним погонима у Рачи, Лесковцу и Нишу.

Зоран Михајловић, из Савеза самосталних синдиката Србије, упозорава да је, нажалост, немогуће регистровати синдикат у "Јури", који би штитио интересе радника, јер сваког пута када су покушали следили су откази. До сада је троје запослених завршило на улици.

Инспекција рада не може много да уради јер има недовољно запослених, а прекршајне пријаве које поднесу против послодавца или казне које он плати много их не погађају.

НЕ ПУШТАЈУ НИ ПОВЕРЕНИКЕ

ПРОБЛЕМИ постоје у многим приватним фирмама у Србији, тврди Михајловић, али пошто нема синдикалног организовања то остане у кругу фабрике.

- Чак и када поставимо повереника који није из фирме пословодство му не дозвољава да уђе у предузеће - каже наш саговорник. - Догодило се да је у једној фабрици 10 радника добило отказ када су покушали да се синдикално организују! О томе се ћути.

НА ШТА ТРЕБА ОБРАТИТИ ПАЖЊУ

НЕКИ од недостатака утврђених приликом инспекцијских надзора:

- * Уговори о раду не садрже новчани износ основне зараде.
- * Није утврђен распоред радног времена у оквиру радне недеље.
- * Нису донете одлуке о коришћењу паузе у току рада.
- * Запосленима који се налазе на породилском одсуству са рада ради неге детета нису уручени обрачуни накнаде зараде за породилско одсуство.
- * Не води се евиденција зараде.

Деца доносе пензију

Аутори: Д. И. Красић - С. Булатовић

Средње генерације би требало на време да размисле о мирној старости. Економисти: Исплата пензионерима ће бити, али биће знатно мање од зарада

НАЈВЕЋА врлина јој је што је редовна. С обзиром на то да је свака пета у распону од 10.000 до 15.000 динара, тешко би се могло рећи да је корисницима и довољна. У Србији је 1,7 милиона пензионера, који у просеку месечно примају мало више од 23.000 динара. Гледајући своје родитеље, многи би радо да се осигурају за старе дане. Реалност је да је половина младих без посла, а добар део оних који имају посао саживео се и са дебелим "минусом" на рачуну. Ако је за утеху, економисти демантују црне слутње песимиста да данашњи радници неће доживети државне пензије. Кажу, докле има државе, биће и пензије. Друго је питање колико ће ПИО фонд бити издашан.

- Пензионери ће се финансирати међугенерацијском солидарношћу, али ће износи пензија у односу на плате још падати - каже за "Новости" Никола Алтипармаков, члан Фискалног савета.

- Тренутно просечна пензија чини 55 одсто просечне плате. Процена је да ће за двадесетак година она бити на нивоу од 40 до 45 одсто плате. Ако имамо привредни раст, рашће и просечна плата, па ће и пензије бити веће. У Немачкој су сада пензије на нивоу од 45 одсто зараде, али је то јака економија и та пензија је адекватна. У сваком случају и поред пензије, треба поручити људима да сви који могу већ сада почну да штеде за старост.

Они који могу да "шпарају", бирају између улагања у приватне пензионе фондове, животно осигурање, банке или берзу. Алтипармаков саветује да се пре одлуке добро распитају који су ризици сваког од ових начина штедње. Улазни трошак у пензионе фондове је три одсто, а годишњи трошкови управљања су два одсто.

И БЕБА ШТЕДИ - Природни ток ствари би био да штедња за старост отпочне упоредо са заснивањем радног односа - истиче Наташа Марјановић, директор "Бенерали друштва за управљање ДПФ". - Иако није уобичајено, наш најмлађи члан је беба од само неколико месеци, а и све више је родитеља који схватају бенефите овог производа и за своју децу штеде за старост од најранијег доба.

- У банци су услови јасни. Животно осигурање је негде између банке и пензионог фонда - каже Алтипармаков. - Ко баш рескира, он бира инвестиције на берзи. У свету већ постоји и систем који се зове обрнута хипотека. Старији људи своје станове препишу банци или осигуравајућем дрштву. У њему живе до краја живота, а банка или друштво им исплаћује пензију.

У нашој земљи доприносе у приватне пензијске фондове уплаћује укупно 185.560 људи, показују подаци Народне банке Србије. Постоји укупно седам добровољних пензијских фондова који тренутно управљају имовином вредном 30,06 милијарди динара. Сваки корисник

на рачуну у просеку има 161.550 динара. О пензији мисле највише грађани стари од 40 до 49 година.

- Као и свуда, тако и у Србији млади природно нису у великој мери усмерени на далеку будућност, а самим тим ни на штедњу за старост, па највећи број људи који штеди у приватним пензијским фондовима има више од 40 година - каже за "Новости" Наташа Марјановић, директор друштва за управљање добровољним пензијским фондовима "Бенерали". - Уколико је потребно сликовито описати просечног члана приватног пензијског фонда: у Србији би то био запослени мушкарац, са нешто више од 40 година који у пензијском фонду штеди од 2008. године.

Ни сви садашњи пензионери, подсећа нас Надежда Сатарих, из невладине организације "Амити", која се бави најстаријом популацијом, нису у проблемима. Старији људи очуваног здравља, који имају солидна финансијска примања, складне породичне односе, нису у неким великим проблемима.

- Немали број старијих људи се, међутим, и те како суочава са проблемима - додаје Надежда Сатарих. - Посебно неки од оних 200.000 старијих који немају редовне личне изворе примања, или они који живе са пензијама нижим од 10.400 динара. И њих има око 200.000, а немају или не могу се ослонити на чланове породице да им помогну. Већина тих људи баш живи у дубоком сиромаштву.

И садашњи пензионери су некада штедели. Хиљаде их је преко ноћи остало без новца. Свака инвестиција и данас носи дозу ризика. Зато је многим прва опција - улагање у децу. Пензије су, појашњавају економисти, одговор друштва на индустријску револуцију. Дотад, а код многих и даље, о старима су бринули потомци.

- Велики је значај породице и стварања микросоцијалних веза потпоре на које је најизвесније да можемо рачунати у тешким временима - каже Надежда Сатарих. - У ситуацији када велики број младих тешко може да добију шансу и за први посао, као и када велики број оних који раде и тим својим радом не могу да приуште одговарајући квалитет живота за себе, тешко је очекивати да мисле на старост. Сматрам да су важне три ствари: улагање у своју породицу као базу за све остало је кључна ствар. Затим, улагање у своје здравље и здравље своје деце је, такође, огромна инвестиција за старост. И, коначно, улагање у своје знање и васпитање и образовање своје деце је кључ за спокојнију будућност.

СВЕ МАЊЕ СОЛИДАРНИ

КОЛИКО смо солидарни са старијим генерацијама, показује и однос садашњих послодаваца према својим запосленима.

- Нисмо у довољној мери солидарни. Да јесмо, послодавци би уплаћивали доприносе за ПИО на стварну зараду, а не на минималну цену рада као што то раде многи данас - сматра Надежда Сатарих. - Да смо међугенерациски солидарни, не би у толикој мери људи радили у сивој зони. Последица тога је да нема довољно пара у Фонду за пензије садашњих пензионера, па следствено томе ни за домове за старе, лекаре, здравствене установе... Последице по раднике којима се то догађа сада ће бити драстичне када они буду стари, јер или ће примати минималне пензије или неће имати никакве пензије.

РАДИЋЕМО ДУЖЕ

ПОСЕБАН проблем демографског старења је и дужина радног века.

- Дуже живимо и мораћемо дуже и да радимо - каже Никола Алтипармаков. - Иако људима у овом тренутку то не делује тако, и грађани Србије данас живе дуже него пре 30 година. Да би се избегло да то постане политичка тема, неке земље у Европи су решиле да сваке године продужавају радни век. Сваке године проверавају статистичке податке да ли је продужен животни век. Ако јесте, за толико се продужава и радни век.

Министарство: Закон за равноправност погребника

Извор: ФоНет

Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре саопштило је данас да је Комисија за заштиту конкуренције дала сагласност на нацрт измена Закона о комуналним делатностима. Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре саопштило је данас да је Комисија за заштиту конкуренције дала сагласност на нацрт измена Закона о комуналним делатностима, напомињући да је измењен део који обухвата делатности погребних услуга и да је обезбеђена равноправност приватних и јавних предузећа на тржишту.

У мишљењу Комисије наводи се и да је предлагач закона, Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, "прихватио примедбе и предлоге" које су се односиле на раније планиране одредбе којим би Привредна комора Србије утврђивала испуњеност услова за обављање комуналних делатности.

Новим предлогом овај посао биће поверен међуресорној радној групи.

У актуелном нацрту измена Закона о комуналним делатностима, измењен је део који обухвата делатности погребних услуга и обезбеђена је равноправност и приватних и јавних предузећа која се на тржишту баве овом делатношћу.

Тако је ова област подељена на управљање гробљима и погребна делатност.

Сва приватна и јавна предузећа моћи ће да се баве овим пословима по испуњавању јасно дефинисаних услова која ће бити прописана законом и подзаконским актима.

Новина ових измена закона је и управљање и одржавање гробља за кућне љубимце, чиме ће такође моћи да се баве сви који испуне прописане услове.

Измене закона подржали су представници приватних погребника, наводи се у саопштењу.

Министарство је саопштило да се сада очекује да измене закона усвоји нова Влада Србије, а потом и парламент.

Данас: Инспекција добила 2 аутомобила од Јуре

Извор: Данас

Београд -- За шест година колико јужнокорејска компанија Јура корпорација послује у Србији, урађено је на десетине инспекција у фабрикама у Нишу, Рачи и Лесковцу.

У извештајима које је после два месеца чекања листу Данас послало Министарство рада, наводи се да се 26 запослених жалило, као и да се само у једном случају радник инспекцији обратио у тренутку док је радио у Јури. Било је и неколико захтева синдиката, који су се жалили на забрану организовања.

У извештају инспекције рада наводи се и да је у три наврата инспекција казнила Јуру због пропуста са 300.000 динара, а Министарство рада потврдило је Данасу да је током априла 2013. фабрика Јура у Нишу донирала Инспекторату за рад два аутомобила, марке Киа цеед и то, како се наводи у одговору, искључиво за "унапређење и побољшање рада Инспектората за рад, односно теренског рада инспектора".

И судови ћуте

Данас је покушао да дође до податка колико су спорова радници Јуре покренули пред домаћим судовима. Послали смо још 13. маја захтеве по Закону о слободном приступу информацијама судовима у сва три града где раде фабрике јужнокорејске компаније, Крагујевцу, Рачи и Лесковцу. Међутим, ни после два месеца одговор нисмо добили.

Према извештајима инспектора за рад у Нишу, Крагујевцу и Лесковцу, од 2010. до данас инспекција је добила на десетине захтева запослених,. Конкретно, у Рачи 17 радника Јуре је тражило да инспекција реагује различитим поводима, највише због непоштовања уговора о раду, док је у Нишу таквих појединачних захтева било девет, уз једну анонимну.

У већини случајева захтеви су одбачени, јер запослени у Јури који су се жалили инспекцији нису касније подносили захтев за одлагање извршења решења за доношење правне пресуде а то је једина мера коју, како наводе, инспектор рада може да предузме уколико се особа жали након што јој је престао радни однос.

Према наводима Министарства, прва инспекција у фабрици Јура корпорације у Рачи била је 27. јула 2010. и то на захтев Самосталног синдиката, где се једна од замерки односила и на забрану организовања синдиката.

“Истинитост навода да је забрањено синдикално организовање није могла да се утврди, јер је послодавац категорично негирао такве наводе”, истиче се у одговору Министарства.

Послодавац је, како се тврди, исто тако реаговао и на наводе да је било примене понижавајуће физичке силе. Да никаквог малтретирања није било инспектору за рад су, осим послодавца то, како се наводи у извештају, потврдили и запослени.

Током шест година колико је Јура у Рачи, инспекцији рада се жалило 17 радника, али у Министарству истичу да су се сви подносиоци жалби за злостављање на раду и мобинг, инспекцији жалили након престанка радног односа, осим Мирјане М. Како тврде у Министарству, по Закону о раду Инспекција је надлежна само за запослене, не и оне који нису у радном односу.

Подсећамо да је министар рада Александар Вулин 29. априла, на дан када је објављен први текст у нашем листу о лошем односу послодавца према радницима у Јури, рекао да је "било мањих неправилности", као и да се ниједан радник није обратио инспекцији док је био запослен.

Међутим, случај Мирјане М. показује да се то ипак десило. Она је пријавила шефицу за малтретирање, а инспекција је њен захтев, како кажу у одговору, позитивно решила, те је радница после боловања враћена на првобитне послове. Како су Данасу раније рекли представници синдиката из Крагујевца, у неколико случајева дешавало се да Јура врати на

Савет запослених само на папиру

Према извештају инспектора рада у Лесковцу од маја 2014, у овој фабрици је донет Правилник о избору, организацији и циљевима Савета запослених, у чији делокруг спадају питања економског и социјалног положаја радника, услови рада, безбедност и здравље на раду, међуљудски односи и злостављање на раду Међутим, један од саговорника Данаса који ради у овој фабрици, тврди да Савет постоји само на папиру, и бави се само небитним темама, попут спортског дана и сличног. Наш саговорник тврди да никакве ингеренције нема, нити могу било кога да заштите у фирми, нити им се било ко обраћа за помоћ.

посао раднике, али их потом отпусти. Неколико њих се и данас суди са Јуром.

Иако је већи број захтева одбацила, инспекција рада у неколико случајева је, ипак, "пресудила" у корист запослених. Тако је у Јуриној фабрици у Рачи, инспекција рада у три наврата морала да казни компанију из Јужне Кореје и то по захтеву Марине М. са 100.000 динара, и у случају захтева Неве О. и Вере П. са 200.000 динара. Одговорна лица у фабрици су такође кажњена са

5.000, односно 10.000 динара. Сви ови случајеви завршили су касније на суду. Инспекција наводи и пример Марине С, која се након трудничког и породилског боловања вратила на посао у службу рачуноводства у Рачи. Међутим, пословодство је ту службу преместило у Ниш, те је Савићева због одбијања да дође на посао у Ниш добила отказ. Како удаљеност радног места законом не сме да буде већа од 50 километара од места становања, у овом случају је покренут прекршајни поступак. Судаћи према извештајима инспекције у Нишу, већих неправилности није било. Тако су два захтева због злостављања радника током 2012. и 2014. од којих је један био анониман - одбијени. И инспекција у Лесковцу, према извештају Министарства рада, тврди да по питању злостављања на раду није било писаних пријава радника, осим што су "запослени којима је престао рад, тек по престанку рада наводили да су трпели неки вид мобинга". Током неколико надзора инспекције у фабрици у Лесковцу углавном нису утврђене веће неправилности, истиче се у извештају, а једина конкретна замерка односила се на то да послодавац мора да обезбеди услове за рад на месту које се оценује као високоризично. Све до 2. маја, када је већ у медијима објављено неколико текстова о стању у Јури, у извештајима инспекције не наводи се да је било разговора са запосленима о томе да ли су им повређена права. У записнику инспекције од 2. маја наводи се и списак 12 запослених са којима је инспектор рада тог дана разговарао, а који су потврдили да нису доживели неки вид злостављања на раду или сексуално узнемиравање. У извештају инспектора три дана пре тога, наводи се да у Лесковцу у фабрици постоји и Савет запослених који има 13 чланова, који се састаје једном месечно и који, како се наводи у извештају Министарства, није пријавио случај радника који тврде да је злостављања на раду било.

Економија на добром путу, али је за славље рано

Аутор:Љ. Малешевић

У првој половини ове године Србија је остварила највиши привредни раст, не само у региону већ и бољи од многих европских земаља, истиче мандатар за премијера Владе Србије Александар Вучић, додајући да је сада преломни тренутак за опоравак домаће економије. Шеф Канцеларије Светске банке у Србији Тони Верхејен признаје Србији добре финансијске резултати, али тврди да је, како би се такав тренд продужио, неопходно да реформе буду настављене и убрзане. Добре, чак, одличне финансијске резултате Србије у овој години истиче и члан Фискалног савета Србије економиста Владимир Вучковић. Као такве ваља их, сматра он, искорисити за прављење плана смањивања буџетског дефицита на 0,5 БДП-а до 2019. године. - Можда смањење буџетског дефицита на 0,5 одсто БДП-а до 2019. године изгледа преамбициозно и као научна фантастика, али то није неоствариво ако већ сада поставимо неке нове средњорочне циљеве - објаснио је Вучковић. - Сада су нам финансијски резултати добри и одлични, али када би дефицит буџета до 2019. године био сведен на 0,5 одсто БДП-а могли бисмо да смањимо ниво јавног дуга. Наиме, он би онда почео да се креће силазном путањом. Наш јавни дуг је висок и износи око 76 одсто БДП-а, што је далеко од законске границе од 45

одсто, али и од економске одрживости на дужи рок. Чак и при дефициту од 0,5 одсто БДП-а, јавни дуг би пао на ниво од око 60 одсто тек 2025. године.

Он подсећа да су камате, које држава због јавног дуга плаћа, изузетно високе јер на тај издатак одлази 1,2 милијарде или око 3,5 одсто БДП-а.

- Да би тај издатак био мањи, потребно је ићи на нижи дефицит, а онај од 0,5 одсто БДП-а би обезбедио стабилност, спремили бисмо се за нове шокове, раст би могао да се убрза. Међутим, да би до тога што је оствариво и што је само научна фантастика стигли важна је контрола плата и пензија. Фискални савет сматра да би остварење циља да дефицит спадне на ниво од 0,5 одсто БДП било важније истрајавање у замрзавању плата и пензија. Плата и у 2017. години, а пензија и у 2018. години – закључио је Вучковић.

Професор Економског факултета у Београду Љубодраг Савић сматра да ће Србија поново имати висок буџетски дефицит ако не обезбеди дугорочну стопу раста БДП од најмање пет одсто, не преполови сиву економију, не повећа ефикасност инспекцијске службе, смањи број запослених и трошкове јавне администрације и јавних предузећа.

- Потпуно сам убеђен да без нових инвестиција и масовне извозне оријентисане индустријализације, уз коришћење савремених технологија и ослањање на природне потенцијале, Србија нема шансе да у догледно време ухвати озбиљан прикључак са средње развијеним земљама Европске уније – рекао је Савић.

- Лицитирање са високим, односно највишим стопама раста у Европи имају више политичку него реалну економску димензију – тврди Савић.

Помоћ експерата за повећање БПД-а

И премијер Александар Вучић свестан је да чињеница да Србија тренутно има највећи раст БДП-а у региону и у Европи, не значи решење економских проблема.

Због тога је и замолио Светску банку и ММФ да пошаљу тим експерата у Србију који ће заједно са домаћим стручњацима допринети дефинисању ефикасних мера за повећање стопе раста бруто домаћег производа и у годинама које су пред нама.

Не иди у тоалет, издржи врућинину, не треба ти плата...

Аутор:Љубинка Малешевић

Радници на полиграфу. Радници са пеленама на радном месту. Радници у халама на плус 35 степени Целзијусових радећи иза машина без климе падају у несвест.

Псовање и психичко злостављање радника. Свакодневни мобинг радника на радном месту у многим фирмама које раде у Србији. Радницима се забрањује синдикално организовање у компанијама.

У последње време са “посебним понашањем” према раднику истичу се стране компаније и то већином оне које су од ове државе, дакле из уепа свих пореских обвезника, добили субвенције за отварање радних места. Само по себи намеће се питање где је граница угрожавања права радника у Србији и да ли то што постоји велика армија незапослених даје иком право да се према запосленима као лако заменљивим понашају онако како у својим државама не би смели ни да помисле.

Лидер Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић сматра да нема доње границе угрожавања права радника у Србији, јер људи очајни у потрази за послом пристају на све, па и на понижавање о којем се ретко у јавности и прича. Да зло буде веће, истиче Орбовић, у већини страних компанија у којима се помиње кршење радничких права, нема синдикалног организовања па самим тим ни синдикалне централне не могу да реагују и да бране оне који нису њихови чланови.

– Тамо нема синдикалног организовања. Људи се плаше да уђу у синдикат, зато што им се аутоматски прети отказом – тврди Орбовић.

Лидерка АСНС Ранка Савић објашњава за наш лист да разуме залагање и жељу Владе да у Србију дође све више страних инвеститора, али не разуме зашто онда држава не води рачуна о положају запослених у тим компанијама.

– Да ли они којима смо сви дали субвенције имају право да понижавају наше грађане забраном одласка у тоалет за време радног времена? Уосталом, да ли се тако понашају у својим земљама? Сигурно не. Кривац за овакво стање су надлежни државни органи који затварају очи пред овим проблемом, који толеришу кршење Устава и Закона о раду, и не реагују на упозорења синдиката да је на снази апсолутна забрана формирања синдиката у многим страним компанијама – објашњава Ранка Савић.

Да ли зато што су последњих недеља на лошем гласу само стране компаније, односно стране газде, или зато што они цене српског радника, Унија послодаваца Србије овога пута је на страни запослених, па тако Небојша Атанацковић, председник домаће послодавачке организације, истиче да је држава када је са страним компанијама уговарала посао дала претерану слободу.

– Сигурно да држава не стоји иза тога да каже “запослите ви наших 1.000 држављана, а ми ћемо вам дати да са њима радите шта хоћете” – то сигурно није тако. Али, страни инвеститор долази с идејом да оствари максимални профит, да ће платити бити најниже, али да ће продуктивност бити захтев да се сваки минут на послу максимално искористи. Проблем је и то што се о кршењу основних људских права чује тек када неки радник остане без посла у тој компанији, а док су на њему већина ћути и трпи – рекао је Атанацковић.

По оцени Драгољуба Рајића из Мреже за пословну подршку, проблем је у томе што код нас долазе, како их назива, “уклети инвеститори”, односно они који су напустили другу државу у потрази за јефтинијом радном снагом.

– У 72 града и општине у Србији не постоји ниједно средње или велико предузеће, сви су мали привредници. Такве компаније, када дођу у неки град, неретко буду једине у том месту и они који су помогли да они дођу не желе или не смеју да се замереју руководству, како они не би отишли из општине. Држава би морала да има чешће редовне контроле, а осим тога ниједна влада у Србији у проследњих 15 година није имала концепцију привредног развоја, већ је само јурила за инвеститорима – сматра Рајић.

Консултант за страна улагања Махмуд Бушатлија објашњава да држава мора да заштити и себе и грађане, а да ли то не чини из незнања или зато што неће није баш најјасније.

– Малтретирање радника је везано умногоме за то што се Србија рекламира као држава са јефтином радном снагом, а то је чињеница коју би требало да чувамо као највећу државну тајну – тврди Бушатлија. – Јер када кажете да имате јефтину радну снагу, онда ће доћи само они којима управо то треба. Да ли ми производимо софистициране ауто-делове? Не! Само каблове. То су грешке које се чине још од 2001, а извор проблема није само у Влади, већ и у недостатку економске политике. А за то је потребно дугорочно планирање - којег код нас нема.

Већа брига неисплаћена плата него услови рада?

Синдикати тврде да су “Јура”, “Геокс”, “Перутнина Птуј”, “Калцедонија”, “Голден лејди”... само део страних компанија у којем се понижавају радници и да то знају и надлежни државни органи.

С друге стране, у Инспекцији рада тврде да нису имали већи број пријава радника из ових и других страних компанија на понашање власника, као и да су се оне, које су и пристигле, више односиле на неплаћање прековременог рада и заостајање плата, него на услове рада.